

PARAZITII , ȘI CREȘTEREA , TEMPERATURILOR

PROTECT OUR FUTURE TOO

FOR VETS

EFECTELE MODIFICĂRILOR METEOROLOGICE

Insectele purtătoare de boli își extind perioada de activitate pe parcursul întregului an, dar și aria de răspândire. Acest lucru înseamnă că bolile vectoriale apar în zone noi, sau în zonele obișnuite, dar în perioade în care animalele nu sunt protejate.

De fapt, paraziții cum ar fi căpușele, musculițele de nisip și țânțarii câștigă din ce în ce mai mult teren în Europa, purtând cu ei multe boli periculoase care pot infecta atât animalele, cât și oamenii.

ATUNCI CÂND CĂPUȘELE SUNT ACTIVE PE PARCURSUL ÎNTREGULUI AN, ÎNSEAMNĂ ȘI CĂ BOLILE TRANSMISE DE ACESTEA REPREZINTĂ O AMENINȚARE PE PARCURSUL ÎNTREGULUI AN. ÎMPREUNĂ, TEMPERATURILE ÎN CREȘTERE ȘI DEPLASAREA ANIMALELOR CĂTRE NOI ZONE FAVORIZEAZĂ CREȘTEREA INCIDENȚEI CAZURILOR. DEPLASAREA ANIMALELOR CONTRIBUIE LA RĂSPÂNDIREA BOLILOR, IAR TEMPERATURILE RIDICATE LE FACILITEAZĂ SUPRAVIEȚUIREA.

Prof. Lukasz Adaszek

Profesor la Facultatea de
Medicină Veterinară din Lublin.

SFATURI IMPORTANTE

- Ectoparaziții își sporesc perioadele de activitate pe tot parcursul anului și se răspândesc în noi zone.
- Paraziții comuni ai animalelor transmit boli grave, cum ar fi babesioza, dirofilarioza, leishmanioza, Rickettsia și boala Lyme.
- Animalele de companie rămân neprotejate în perioade în care paraziții sunt încă activi; așadar, avem nevoie de o nouă paradigmă - protecția continuă.
- Medicii veterinari joacă un rol esențial în informarea proprietarilor de animale de companie; ei avertizează asupra faptului că paraziții nu sunt doar un inconvenient, ci și un risc major pentru sănătatea animală și publică.
- Realitatea se schimbă pe zi ce trece și trebuie să fim vigilenți și la curent cu datele privitoare la distribuția geografică a paraziților.

PARAZITII SUNT MAI MULȚ DECÂT UN SIMPLU INCONVENIENT!

Creșterea temperaturilor afectează profund relațiile parazit-gazdă. Vremea mai caldă permite paraziților să rămână activi pe perioade mai lungi de timp și să se răspândească în zone noi. Gradul de transmisibilitate al bolii este, de asemenea, în creștere. Dar cel mai îngrijorător este faptul că boala se răspândește în zone non-endemice.

CÂTEVA BOLI TRANSMISE DE PARAZIȚI OBIȘNUIȚI

CĂPUȘE

- Babezioza
- Boala Lyme
- Rickettsioza

ȚÂŢĂRI

- Dirofilarioza (*D. immitis*)
- Dirofilarioza subcutanată (*D. repens*)

MUSCULIȚE DE NISIP

- Leishmanioza

PURICI

- Bartoneloză
- Tenia puricilor (*Dipylidium spp.*)

“

MULȚI MEDICI VETERINARI SUNȚ ATENȚI MEREU LA ACEIAȘI TREI SAU PĂTRU PARAZIȚI, NEFIIND PE DEPLIN INFORMAȚI ÎN LEGĂTURĂ CU ACTIVITATEA CELORLALTE SPECII DE PARAZIȚI. AVÂND LA DISPOZIȚIE TOATE INFORMAȚIILE, MEDICII VETERINARI POT FI PROACTIVI, FLEXIBILI ȘI DESCHIȘI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE BOLILE PARAZITARE PE CARE LE POT ÎNTÂLNII.

Prof. Agustín Estrada Peña

Profesor la Universitatea din Zaragoza, specializat în agenții patogeni transmiși de căpușe și consecințele schimbărilor climatice sau încălzirii globale.

1. CĂPUȘE

Căpușele au o foarte mare abilitate de a transmite boli. Cele mai multe au un ciclu de viață bazat pe trei purtători (gazde), pe parcursul a mai mulți ani.

Foarte multe căpușe sunt infectate cu cel puțin un patogen. Căpușele, de regulă, se hrănesc pentru mai multe zile din aceeași gazdă, până la saturatie. Spre deosebire de țânțari sau musculițele de nisip, **căpușele trebuie să se hrănească timp de mai multe ore, chiar zile, pentru a transmite boala.**

Cele mai multe populații de căpușe sunt întreținute de gazde în sălbăticie, așadar este foarte dificil, dacă nu chiar imposibil, să controlăm populația de căpușe. De regulă, cu toate că există și excepții, **căpușele preferă arealele împădurite sau mlăștinoase.** Cu toate acestea, proprietarii de animale de companie le pot întâlni și în zonele urbane sau suburbane. Cel puțin o specie, *R. sanguineus*, **poate să-și definitiveze ciclul la interior și este responsabilă de ciclul domestic al unor boli rickettsiale.** Căpușele sunt vectori ai unor zoonoze grave, cum ar fi boala Lyme.

Există căpușe în zona dumneavoastră?

Ajutați-ne să ne menținem cunoștințele actualizate, raportând căpușele din zona dumneavoastră prin aplicația Tickit.

Răspândire:

Unele specii, cum ar fi *Rhipicephalus sanguineus*, căpușa cafenie a câinelui, se întâlnesc mai ales în Europa sudică. Altele, de exemplu *Dermacentor spp.* pot fi găsite în majoritatea Europei, cu excepția Scandinaviei. *Ixodes ricinus* este răspândită pe întregul continent.

2. PURICI

Puricii sunt o problemă pe tot parcursul anului, deoarece pot supraviețui fără probleme întregul ciclu doar la interior.

Puricii sunt cel mai comun ectoparazit cu care se confruntă medicii veterinari. **Deoarece animalele sunt principala gazdă**, nu putem controla populațiile de purici prin protecția împotriva paraziților. Totuși, perioadele fără protecție **pot permite puricilor să se reproducă și să infesteze întreaga casă.**

Puricii pot transmite bartoneloza la pisici. **Cazurile din această boală bacteriană sunt în creștere în Europa.**

Puricii pot trăi la interior și pot coloniza rapid o locuință. Deoarece sunt o problemă pe tot parcursul anului, medicii veterinari trebuie să sfătuiască proprietarii de animale asupra **necesității protecției antiparazitare în orice anotimp.**

Răspândire:

Puricii sunt răspândiți în întreaga lume. În Europa, aceștia se pot găsi oriunde sunt și animale de companie.

ÎN POLONIA, AM OBSERAT O CREȘTERE A NUMĂRULUI DE CAZURI DE BARTONELOZĂ LA PISIȚI. PURICII SUNT, DESIGUR, VECTORI PENTRU *BARTONELLA*. NU ESTE CLAR CE ROL JOACĂ SCHIMBĂRILE CLIMATICE ÎN CE PRIVEȘTE ACEASTĂ CREȘTERE, DAR ÎN MOD SIGUR CAZURILE S-AU ÎNMULȚIT.

Prof. Łukasz Adaszek

Profesor la Facultatea de Medicină Veterinară din Lublin.

Furnizor de conținut: CDC/ Frank Collins. Credit foto: James Gathany

Răspândire:

În principal limitate la Europa de Sud, mici populații de musculițe de nisip au fost descoperite și în Germania. În Italia și Spania, acești paraziți avansează spre nord, iar azi îi întâlnim la altitudini mult mai mari.

3. MUSCULIȚELE DE NISIP

Populațiile de musculițe de nisip din Europa au suferit schimbări majore în ultimele două decenii.

Din cauza biologiei proprii, musculițele de nisip nu mai sunt supuse riscului de extindere a arealului. **Cu toate acestea, au avansat în etape în ultimele decenii**, răspândindu-se în regiunile nordice ale Italiei și Spaniei. **Drept consecință, a apărut și leishmanioza în aceste zone.**

Musculițele de nisip rămân **active mult mai târziu în cursul anului, provocând o creștere a cazurilor de leishmanioză**, în zonele unde boala este endemică. Deoarece câinii sunt principalul purtător, protejarea câinilor de acești paraziți duce, **indirect, la protejarea sănătății publice.**

4. ȚÂNȚARI

Larvele de *Dirofilaria* au nevoie de o anumită temperatură pentru a se dezvolta în etapa infecțioasă L3, în interiorul țânțarilor.

Boala viermelui cardiac și alte infecții cu filarii sunt specifice, în principal, bazinului mediteraneean. Acest lucru se întâmplă deoarece **țânțarii trebuie, mai întâi, să se hrănească din sângele unei gazde infectate pentru a transmite boala.** În zonele mai reci, unde țânțarii sunt activi doar pentru câteva luni, șansele de transmitere sunt scăzute, iar larvele nu se pot dezvolta până la stadiul în care pot infecta. **Cu toate acestea, pe măsură ce temperaturile cresc și sezonul cald este din ce în ce mai lung, țânțarii vor căpăta o capacitate vectorială crescută pentru dirofilarioză.**

În Polonia, *Diro ilaria repens* era rar întâlnită acum câțiva ani, **dar acum este considerată endemică**, în parte datorită migrației animalelor infectate. *D. repens* a devenit endemică și în Austria, și se crede că același lucru se va întâmpla și cu *D. immitis* în viitorul apropiat.

Chiar dacă majoritatea cazurilor de dirofilarioză sunt identificate în Europa centrală și de nord, **deja există un vector viabil în multe din aceste regiuni.** Creșterea temperaturilor ar putea duce la răspândirea acestor boli.

Răspândire:

Populațiile de țânțari se întâlnesc pe toată suprafața Europei. Există și cinci specii invazive de țânțar tigru, unele dintre ele putând fi vectori viabili pentru infecțiile cu filarii.

Un alt punct interesant de vedere este modalitatea în care *Aedes albopictus*, țânțarul tigru, a ajuns din Asia în Europa.

ÎN FRANȚA, VEDEM ÎN FIECARE ZI MULȚI CÂINI ȘI PISICI CU PURICI. PURICII NU SUNT ATÂT DE AFECTAȚI DE SCHIMBĂRILE CLIMATICE, DIN MOMENT CE PÔT TRĂI FOARTE BINE ȘI LA INTERIOR. DE ASEMENEA, BOLILE TRANSMISE DE PURICI LA CÂINI ȘI PISICI NU SUNT CHIAR ATÂT DE SERIOASE. DAR ESTE ÎMPORTANT DE REȚINUT POTENȚIALUL ZONOTIC AL UNOR BOLI TRANSMISE DE ACEȘTI PARĂZIȚI.

Prof. Jacques Guillot

Profesor de Parazitologie și Micologie la Colegiul Veterinar din Nantes (Oniris) și membru al grupului de cercetare IRF de la Universitatea din Angers

**PROTECT
OUR
FUTURE
TOO.COM**